

σης τοὺς πόθους καὶ τοὺς ἀναστεναγμοὺς κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειά της. Ἄν προσέβῃς λίγο, θὰ σ' ἐγγίσουν ἢ φτεροῦγες τοῦ μικροῦ τρελοῦ Θεοῦ ποῦ σαΐτεူးι ἀλύπητα. Καὶ θὰ τῆς νοιώσης παντοῦ : μέσα στῆς ἐξοχὲς καὶ τοὺς κάμπους, μέσ' τὰ περβόλια κι' ἀπάνω ἀπ' τὴ θάλασσα· ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχουν δυὸ τελαράκια, δυὸ ἄνθη, δυὸ φτεροῦγες, μιὰ ζωὴ ἀπ' τῶνα μέρος, ἄλλη ἀπ' τ' ἄλλο, κι' ἀμέσως ἀρχίζει τρεμουλιασμα, ἀνατρίχιασμα, νάξια καὶ βελάσματα, ψιθυρίσματα στὰ φύλλα καὶ τὰ χαμόκλαδα, φιλήματα τῆς θάλασσας μετ' ἀκρογιάλι, ἀσυνείδητα φτερουγίσματα μετ' σπασμοὺς καὶ κελάδημα τρελό ! Ἐνα ζευγάρι τυφλωμένο πέφτει ἀπάνω σου μ' ὁρμὴ καὶ σ' εἰρωνεύεται : — « Σκέψου ἀνόητε· σκέψου πῶς νὰ διορθώσης τὴν φύσιν· κάμε νόμους δικούς σου· πνίξε τὴν ἂν μπορῇς. Ὅσον τὴν πνίγεις, τόσα κτυπήματα σοῦ δίνει, καὶ τόσα χαϊδέματα σ' ἐμᾶς ».

Μέσα σ' ἓνα ἀπέραντο περβόλι, ἀπάνω στοῦ κυπαρισσιοῦ τὴν κορυφή, τ' ἀηδόνι κελαδεῖ, καὶ κάτω τὸ ρυάκι κελαρύζει : Εἶναι ἡ Αὐλητρίδες. Οἱ Βάτραχοι σὰν Σάτυροι ξεπροβάλλουν τὰ κεφάλια τους ἀπ' τοῦ βράχου τῆς βραγάδες, καὶ κεῖ στὴ ρίζα τοῦ κυπαρισσιοῦ κοντά, μέσ' τ' ἄνθη τῆς τριανταφυλλιάς, πανηγυρίζονται τὰ Κρόνια μέσα σὲ φτερουγίσματα γεμάτα ἔρωτα καὶ πόθο.

* *

Μακρυὰ σ' ἓνα ἀπ' ἐκείνους τοὺς κρεμαστοὺς λόφους ποῦ ἀνεβαίνουν ἀπ' τὴν θάλασσα πρὸς τὸ Γαστροῦρι, μιὰ μυστικοπαθὴς καὶ βασανισμένη ψυχὴ, ἐφαντάσθηκε μιὰ μέρα ἓνα καταφύγιο· ἓνα ἄσυλο· μακρυὰ ἀπὸ τοὺς τύπους καὶ τοὺς κανόνας ποῦ ἔδεναν τὴν ζωὴν της. Μέσα στὸ πράσινο, μέσα στὴ φύσιν γιὰ νὰ μπορῇ νὰ τὴν βοῶν ἁπλῆστα, καὶ νὰ σκέπτεται ὅ,τι θέλει καὶ ὅπως θέλει.

Καὶ μετ' Ἀρχιτέκτονα τὰ ὄνειρά της, ἔκτισε τὸ παλάτι της.

Κι' ἐξεφύτρωσαν ἐκεῖ Θεοί, καὶ Ἡμίθεοι, καὶ Ἡρώες· Νύμφαι καὶ Σάτυροι, καὶ Ναϊάδες καὶ Μοῦσαι, μέσα σὲ πίδακας, καὶ σὲ σπηλαία καὶ εἰς ἄντρα. Καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ ἔδινε ζωὴν ἢ φαντασίαν της, κι' ὅλα ἐμιλοῦσαν κ' ἐκινούντο γι' αὐτὴν μονάχα, καὶ ζοῦσαν μιὰ ζωὴ χαριτωμένη τῶν ἀρχαίων παραμυθιῶν μαζί, ἕως ὅτου μιὰν ἡμέραν ἓνας κτηνάνθρωπος μετ' μιὰ μαχαίριὰ διέλυσε τὸ ὠραῖο ὄνειρο· καὶ ἀπὸ τότε τὸ ὄνειρῶδες παλάτι ζῇ, μὰ χωρὶς ζωὴ, χωρὶς ψυχὴ· μετ' μιὰ σκιὰ μόνο, ποῦ τριγυρίζει παραπονετικὰ ἀπὸπάνω του...

ΛΑΥΡΑΣ

Εἰς καυχηματίαν ἱατρὸν

Ἀλήθεια ! τί ἀφοσίωσι τοῦ κάθε σου πελάτου !
Ὅλοι σοῦ μένουν πράγματι πιστοί... μέχρι θανάτου !

ΣΑΤΑΝΑΣ